

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.IV.37.574/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke
Dr. Kiss Árpád Lajos előadó bíró
Dr. Bögös Fruzsina bíró
Dr. Dobó Viola bíró
Dr. Sugár Tamás bíró

I. rendű felperes: felperes1
(cím1)

II. rendű felperes: felperes2
(cím2.)

IV. rendű felperes: felperes3
(cím3.)

V. rendű felperes: felperes4
(cím4)

A felperesek képviselője: Dr. Tóth T. Zoltán Ügyvédi Iroda
eljáró ügyvéd: dr. Tóth T. Zoltán ügyvéd
(cím5)

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala VIII. Kerületi
Hivatala
(cím6.)

Az alperes képviselője: Dr. Németh Szilvia kamarai jogtanácsos

Az alperesi érdekelt: alperesi érdekelt
(cím7)

Az alperes képviselője: Dr. Kerényi Géza Ügyvédi Iroda
eljáró ügyvéd: dr. Kerényi Géza ügyvéd
(cím8)

A per tárgya: hatósági bizonyítvány kiadásával kapcsolatos
közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperesek

Az elsőfokú bíróság jogerős határozata: a Fővárosi Törvényszék
15.K.701.839/2024/40.számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az I. rendű felperes a egyéb érdekelt, a II. rendű felperes pedig az V. rendű felperesnek a tulajdonostársa, valamint az V. rendű felperes számvizsgáló bizottságának elnöke. A IV. és az V. rendű felperesek társasházi közös képviselőt az alperesi érdekelt látta el.

[2] Az alperesi érdekelt kérelmére az alperes 2023. november 21. napján kiállította BP-08/102/00123-30/2023. számú hatósági bizonyítványt, amelyben az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 95. § (1) bekezdése szerint a nyilvántartás alapján igazolta, hogy az alperesi érdekelt üzletszerű társasházkezelői szolgáltatására vonatkozó tevékenységtől való eltiltás időtartama a BP-08/102/540-3/2022. számú határozat alapján a tiltásra okot adó körülmény megszűntetésétől számított egy év, azaz 2023. március 17. napjától 2024. március 16. napjáig terjedő időszak.

A felperesek keresete, az alperes és az alperesi érdekelt védekezése

[3] A felperesek a hatósági bizonyítvánnyal szemben keresetet terjesztettek elő, kérve, hogy a bíróság azt akként változtassa meg, hogy az alperesi érdekelt üzletszerű társasházkezelői szolgáltatására vonatkozó tevékenységtől való eltiltás kezdő ideje 2022. május 18. napja, és az eltiltásra vonatkozó véghatáridő jelenleg még – a tiltásra okot adó körülmény jogszabály által előírt követelmények szerinti meg nem szüntetése miatt – nem ismert.

[4] Az alperes és az alperesi érdekelt elsődlegesen a keresetlevél visszautasítását, másodlagosan a felperesek keresetének elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az eljáró bíróság a jogerős ítéletével a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a keresetlevél visszautasításának nem volt helye, azonban a felperesek nem rendelkeztek keresetösségi joggal a hatósági bizonyítvány vitatására. Kifejtette, hogy a jelen per tárgya nem egy alakszerű közigazgatási határozat, hanem egy hatósági bizonyítvány. Míg egy alakszerű közigazgatási határozat mindig valamilyen rendelkezést tartalmaz, addig a hatósági bizonyítvány egy bizonyító közokirat, amit – az Ákr. 95. § (1) és (2) bekezdéseiből következően – mindig egy meghatározott közigazgatási hatóság vagy bíróság előtti konkrét eljárásban történő felhasználásra állítanak ki. A 2017. december 31. napjáig hatályos, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 83. § (5) bekezdése egyértelműen ki is zárta, hogy az ellenérdekű ügyfél jogorvoslattal éljen a hatósági bizonyítvánnyal szemben, azzal, hogy a hatósági bizonyítvány felhasználási célja szerinti eljárásban viszont bizonyíthatta, hogy a hatósági bizonyítvány tartalma valótlan. Bár Ákr. ezt a kizáró rendelkezést már nem tartalmazza, a 95. §-hoz fűzött indoklás – miután kiemeli, hogy közvetlenül a hatósági bizonyítványból sem jog, sem kötelezettség nem származhat – rögzíti, hogy a „jogorvoslat ebből fakadóan speciális ezen jogintézmények tekintetében, a törvény azonban megteremti a rendes jogorvoslati út igénybevételének lehetőségét ezen aktusokkal szemben is az ellenérdekű ügyfelek védelme érdekében”.

[6] A jogerős ítélet a „az Ákr.-hez fűzött Kommentárra” utalva megjegyezte, hogy az Ákr. nem zárta ki annak lehetőségét, hogy a hatósági bizonyítvány mint bizonyító közokirat tartalmi valótlanságát ezek után is megdöntsék a felhasználási célja szerinti eljárásban, hanem emellett még lehetővé teszi az önálló rendes jogorvoslati út igénybe vételét is”. Ebből arra a következtetésre jutott, hogy bár az Ákr. hatályos szabályai lehetővé teszik a hatósági bizonyítvánnyal szemben közigazgatási per indítását, azonban keresetösségi joguk kizárólag azoknak lehet, akik ügyfélként, peres félként, esetleg érdekeltként vagy beavatkozóként részt vesznek abban a közigazgatási eljárásban vagy perben, amelyben a hatósági bizonyítvány kérelmezője azt felhasználta. Kizárólag ezen személyek esetén lehet ugyanis megállapítani, hogy a hatósági bizonyítvány jogukat vagy jogos érdeküket közvetlenül sérti.

[7] Az eljáró bíróság megállapította, hogy a perben a felperesek nem igazolták, hogy az alperesi érdekelt a hatósági bizonyítványt olyan eljárásban használta volna fel, amelyben ők maguk peres félként érintettek lennének, míg az alperesi érdekelt is úgy nyilatkozott, hogy nem használta fel a hatósági bizonyítványt olyan peres eljárásban, amelyben a jelen per bármelyik felperese fél lett volna. Önmagában az, hogy a magánszemély felperesek egy olyan társasházban rendelkeznek tulajdonnal, amely a társasház közös képviselőjét, illetve társasházkezelői feladatait az alperesi érdekelt látta el, nem alapozza meg a keresetösségi joguk fennállását, továbbá a keresetükben, a per során tett beadványaikban, illetve a per tárgyalásain sem adtak elő olyan körülményt, amely a közvetlen érintettségüket alátámasztotta volna.

[8] Az elsőfokú bíróság értékelte a felperesek által hivatkozott peres eljárásokat és rögzítette, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 17.P.51.564/2023. szám alatt folyamatban lévő per felperese nem jelen per felpereseinek valamelyike, hanem a egyéb érdekelt. Az, hogy a egyéb érdekelt-ben rendelkeznek ingatlan tulajdonjogával, illetve hogy számvizsgálóbizottság tagok, nem alapozza meg a keresetösségi jogukat, figyelemmel arra, hogy ahhoz közvetlen jogsérelem igazolása szükséges. Az, hogy a felperesek számos más perben érintettek közvetlenül vagy közvetett módon, amely perekben az alperesi érdekelt eltiltásának időtartama a per eldöntése szempontjából releváns tény lehet, szintén nem igazolja a felperesek keresetösségi jogát, mivel az alperesi érdekelt ezekben a peres eljárásokban nem vesz, illetve nem vett részt, a hatósági bizonyítványt nem használta fel.

[9] A törvényszék hangsúlyozta, hogy a hatósági bizonyítványból önmagában jog vagy kötelezettség nem származik, felhasználás hiányában a felperesek jogát vagy jogos érdekét nem sértheti. A felperesek azonban nincsenek elzárva attól, hogy – a felhasználás céljának igazolása esetén – maguk is hatósági bizonyítvány iránti kérelmet terjesszenek elő az alperesnél, amennyiben pedig az alperes azt megtagadja, vagy nem az általuk kért tartalommal állítja ki, azon alperesi döntéssel szemben lehetőségük van közigazgatási per indítására.

A felülvizsgálati kérelem

[10] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását és a keresetük teljesítését, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérték. A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának okát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés „teljes (a) pont (és különösen ad) alpontjában és a b) pontjában” jelölték meg. Előadták, hogy a felperesek jogainak a megsértése a felülvizsgálati kérelem alapjául szolgáló anyagi-és jogszabálysértések okán „egyenként is olyan súlyúak, hogy azok a kérelmező alapvető eljárási jogainak gyakorlását nem tették lehetővé: ellehetetlenítették a bizonyítástól, a tisztességes eljáráshoz fűződő jogai gyakorlásától.”

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelmet, és megállapította, hogy jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[12] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell.

[13] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
- aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
- ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
- ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége
- ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt

[14] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, de azt indokolni, illetve a fennállását bizonyítékokkal alátámasztani nem kell, a bíróság pedig a fél által megjelölt befogadhatósági okhoz nincs

kötve. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a felülvizsgálatot kérő félnek elegendő lenne mindössze a befogadhatóság törvényi jogcímére utalnia. Annyit mindenképpen ki kell fejtenie, hogy az adott ok(ok)ból miért tartja szükségesnek a felvetett jogkérdés Kúria általi eldöntését. Így kerülhet ugyanis abba a helyzetbe a Kúria, hogy a fél szempontjait értékelhesse a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról hozandó döntése körében. Ellenkező esetben a fél szempontjainak figyelembevétele lehetetlen lenne, ami nyilvánvalóan nem volna összhangban a felülvizsgálati eljárás céljával, mert módot adna a jogerős határozat önkényes felülbírálatára (Kfv.VII.38.157/2021/2.). A rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának szükségességét önmagában nem alapozza meg, hogy a fél az alperes vagy az elsőfokú bíróság eljárását jogszabálysértőnek tartja, illetve a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet (Kfv.VII.37.357/2022/2.).

[15] A befogadásról döntő bíróság vizsgálja meg, hogy az ügyben olyan kérdés merül-e fel, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései alá tartozik. A befogadhatóság tárgyában hozandó döntése körében azonban kizárólag a Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt befogadási ok(ok) fennállását vizsgálhatja, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, annak alapját képező jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra csupán a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatában van törvényes lehetőség. (Kfv.IV.37.483/2023/2.) A jogerős ítélet fél által állított jogellenességét a Kúria a befogadás során nem vizsgálhatja, mert ezzel megfordítaná a döntései sorrendjét, és a befogadást követő érdemi vizsgálatot előlegezné meg már a befogadási szakaszban. (Kfv.VII.37.557/2024/2.) A Kúria rámutat, hogy a befogadás tárgyában hozandó döntése során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kellett vizsgálnia; a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának megalapozásához ezért önmagában nem elégséges, hogy a fél a jogerős ítéletben foglaltakat adott esetben téves jogértelmezésen nyugvónak tartja. (Kfv.IV.37.306/2024/3.)

[16] A felperesek a felülvizsgálati kérelmükben a Kp. 118. § (1) bekezdés „teljes” a) pontját megjelölték, azonban semmit sem adtak elő azzal kapcsolatban, hogy mely ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata kapcsán kérik a felülvizsgálati kérelem befogadását, valamint az adott jogszabálysértés vizsgálatát mennyiben tenné szükségessé a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása, a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége vagy az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége. Mindezt nem merült fel olyan ok, ami a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab), vagy ac) alpontja szerint szükségessé tette volna.

[17] A felperesek a befogadási kérelmüket azzal indokolták, hogy a felülvizsgálati kérelem alapjául szolgáló anyagi-és eljárási jogszabálysértések az alapvető eljárási jogaik gyakorlását nem tették lehetővé, ellehetetlenítették a bizonyítástól, a tisztességes eljáráshoz fűződő jogai gyakorlásától.

[18] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján a befogadási okot a Kp. 117. § (4) bekezdése szerinti indokolással alá kell támasztani, még pedig kifejezetten a befogadhatóság körében. Ezeknek az indokoknak a felülvizsgálati kérelemből történő kiválogatása a Kúriára nem hárítható át. (Kfv.VII.37.507/2024/2.) Az idézett jogszabályi rendelkezések figyelembevételével az ad) alponttal összefüggésben a kérelem előterjesztőjét a befogadás indokainak előadására vonatkozóan olyan kötelezettség terheli, amely nem teljesíthető a felülvizsgálati kérelem érdemi indokaival, illetve az ott állított jogszabálysértéssel, ugyanis ez utóbbinak a kérelmet előterjesztő befogadási okkal összefüggésben előterjesztett előadásából is ki kell derülnie. A Kúria a Kfv.VII.37.687/2023/4. számú végzésében elvi élel mutatott rá arra, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpont körében a befogadhatóság indokolásának el kell különülnie a

felülvizsgálati kérelem érdemi indokaitól és nem a Kúria feladata, hogy a kérelmező helyett a felülvizsgálati kérelemből maga keresse és válassza ki mi minősülhet befogadási indoknak.

[19] Kiemelendő továbbá, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja esetén a felülvizsgálati kérelmet előterjesztőt részletes indokolási kötelezettség terheli arra vonatkozóan is, hogy az álláspontja szerinti eljárási szabályszegés miként hatott ki az ügy érdemére. E befogadási ok indokolásának pedig el kell különülnie a felülvizsgálati kérelem érdemi jogi indokaitól (Kfv.VII.37.357/2022/2., Kfv.VII.37.177/2023/2., Kfv.II.37.710/2023/2.) A felperesek ilyen irányú indokolást a befogadás körében nem adtak elő.

[20] A felülvizsgálati kérelem III. pontjában található felülvizsgálati indokok körében a felperesek a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 237. § [Anyagi pervezetés], 266. § [Bizonyítás nélkül megállapítható tények], 279. § [A bizonyítás eredményének mérlegelése] és a Kp. 88. § [A kereset elutasítása] rendelkezéseit hívták fel, így ezekből sem lehetett megállapítani, hogy mely alapvető eljárási joguk sérelmét állították. A befogadási kérelmükben ugyanis nem az ad) alpont második fordulata szerinti „az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés”, hanem „a felperesek jogainak a megsértése” megtörténtét állították.

[21] A felperesek a felülvizsgálati kérelmük befogadását a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt is kérték, azonban a befogadási kérelmükben ezt semmivel nem támasztották alá. A felülvizsgálati kérelem III/4. pontjában megjelöltek ugyan több kúriai határozatot, de egyáltalán nem mutatták be, hogy miben látják azon ügyek és a jelen ügy közötti ügyazonosságot.

[22] A Kp. 117. § (4) bekezdés második mondata értelmében a 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A következetes kúriai gyakorlat (Kfv.III.37.108/2022/2., Kfv.III.37.118/2022/2. Kfv.VI.37.039/2022/2., Kfv.VII.45.159/2022/2., Kfv.VII.45.215/2022/2., Jpe.I.60.002/2021/7., Jpe.II.60.019/2021/18., Jpe.I.60.006/2020/11.) szerint a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján a felülvizsgálati kérelem akkor fogadható be, ha a kérelmező a támadott és a közzétett kúriai döntés közötti ügyazonosságot úgy mutatja be, hogy párhuzamot állít a jogkérdés, a jogkérdés szempontjából releváns tények, az alkalmazandó jogszabályok és a kérelemnek az eljárás kereteit meghatározó hasonlósága között.

[23] Az ügyazonosság, valamint a jogkérdésben való eltérés bemutatásának hiányában a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pont szerinti befogadásnak nincs helye (Kfv.III.37.118/2022/2.).

[24] A Kúria megvizsgálva a felülvizsgálati kérelmet a fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a jelen ügyben a befogadás feltételei tehát nem állnak fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdésére alapítottnan megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[25] Az ügyazonosság, valamint a jogkérdésben való eltérés bemutatásának hiányában a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pont szerinti befogadásnak nincs helye.

Záró rész

[26] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[27] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes volt, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett. A felperesek a felülvizsgálati kérelmük előterjesztése kapcsán szükségtelenül lerótt 70.000 forint eljárási illetéket az állami adóhatóságtól az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja alapján visszaigényelhetik.

[28] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2025. szeptember 23.

Dr. Balogh Zsolt s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.
előadó bíró

Dr. Bögös Fruzsina s.k.
bíró

Dr. Dobó Viola s.k.
bíró

Dr. Sugár Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő